

Garibin Duası

– sabahattin-c · 28 Temmuz 2009

Karlı bir akşamdı,fırtına vardı boran vardı
Bu anlamsız dünyada hep boş yere yaşamıştı
Ve anlamsız bir gecede,anlamsızca çekip gitmişti.
Kimse anlamadı neden gittiğini,
Bilmediler,düşünmek bile istemediler
Bu kaçarcasına gidişini.
Bir gün öldüğünü duydular,inanmadılar
O,ölmeyi bile beceremez dediler
Güldüler,alay ettiler.
Ölmek yürek işidir,cesaret ister...
Ve gerçek gün yüzüne çıktı
O,su verilmiş çelikten yüreğiyle,
O,ağlatan cesaretiyle nihayet ölmüştü.
Ve kayan bir yıldız gibi,göçüp gitmişti alnının akıyla...
Vefasız bir geceydi
Ömrünü adadığı sevdaları
Bir kurşun gibi saplanmıştı sol yanına.
Son nefesini verirken tebessüm içinde
oracıkta solmuştu...
Bir hastane morgunda teşhis etti birileri
O kapkara gözlerinden tanıdılar, evet o dediler.
Soğuk çehresine rağmen sıcacık bakıyordu
O buz gibi yürekleri bir anda yakıyordu
Yüzündeki kırışıklık,bütün sırlarını saklıyordu...
Haber salındı eşe dosta,
Kimi yanına geldi,kimi de sahte yasta
Bir can yoldaşı vardı,ömrünü adadığı
Bir kardeşi vardı,garip diye çağırıldığı.
Ve bir feryat koşturdu sonradan
Uykusuz gözlerden yaşlar boşalmaya başladı aniden
Garip mahzun,garip kederli
Seyretti elemle, sedyede yatan kardeşini
Bulut görmemiş kar gibi yatıyordu boylu boyunca
Bir yıldız kümesi gibi, parlıyordu nur içinde
Ve gözleri açıldı.

Son kez görmek için garibi, sanki hep onu beklemiřti
Kapandı gözleri, derin bir uykuya daldı...
Garip sarıldı kardeşine, öylece kalakaldı
Ve uzanan eller bir gerçeğe daha şahit oldu
Rabbim, son duasını da kabul etmişti
Ve dostuna sadık kalmıştı garip...

(Bir dost ki, dostluğunu Hz.Ebu Bekir sıddık gibi yaşamaya çalışan, dostunun bir sıkıntısı olduğunda ona sormadan sıkıntısını anlayıp gideren, o benden önce ölürse ben ne yaparım diye hüzünlünen bir dost`a, Aykut karagülmez kardeşime yazılmış bir şiir)...